

Aleg 941

418423

III 1912, 941-986

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie podwyższenia gwarancji kraju dla emisji obligacji kolejowych i zmiany statutu Banku krajowego.

Wysoki Sejmie!

Według postanowień §. 3. C) statutu Banku krajowego wszystkie obligacje kolejowe, będące równocześnie w obiegu nie mogą łącznie przekraczać kwoty 50 milionów koron imiennej wartości.

Według stanu z dniem 31. grudnia 1911 r. zaliczył Bank krajowy pożyczki w obligacjach kolejowych na kwotę koron 45,192.800 imiennej wartości, zaś w dniu 30. listopada 1911 stan obligacji kolejowych, będących w obiegu, wynosił K 43,878.200.

Z uwagi, że akcja kraju na polu budowy kolei lokalnych pociągnie niezawodnie zgłoszenia o pożyczki w obligacjach kolejowych, że nadto gmina królewskiego stołecznego miasta Lwowa wniosła podanie o dodatkową pożyczkę w kwocie 6 milionów koron w obligacjach kolejowych na miejską kolej elektryczną, okazuje się potrzeba zmiany §. 3. C) statutu Banku krajowego przez podwyższenie gwarancji kraju dla obligacji kolejowych do kwoty 100 milionów koron.

Rada nadzorcza Banku krajowego uchwałą z dnia 11. listopada 1910 r. zatwierdziła wniosek Dyrekcyi Banku krajowego przedłożony w tej sprawie i upoważniła Dyrekcyę do poczynienia odpowiednich kroków w kierunku zmiany statutu Banku krajowego.

Dyrekcya Banku krajowego pismem z dnia 14. listopada 1910 L. got. 198/10 zwróciła się do Wydziału krajowego z prośbą o przedłożenie Wysokiemu Sejmowi wniosku w kierunku podwyższenia gwarancji kraju dla emisji obligacji kolejowych i odpowiedniej zmiany statutu Banku krajowego.

Reskryptem z dnia 21. listopada 1910 LW. 134.723 oznajmiliśmy Dyrekcyi Banku krajowego, że wniosku tego nie możemy przedłożyć Wysokiemu Sejmowi z powodu, że przedłożono ten wniosek na trzy dni przed odroczeniem sesji sejmowej i że rzeczą Dyrekcyi Banku krajowego będzie ponowić ten wniosek przed ponownym zwołaniem Wysokiego Sejmu.

Dyrekcya Banku krajowego stosując się do tego polecenia Wydziału krajowego i powołując się na motywy zawarte w jej piśmie z dnia 14. listopada 1910 L. got. 198, ponowila swą prośbę pismem z dnia 15. grudnia 1911 L. 3.540, kol. o zmianę statutu Banku krajowego w kierunku podwyższenia gwarancji kraju za wydane obligacje kolejowe aż do wysokości 100 milionów koron imiennej wartości. Wydział krajowy podziela zdanie Dyrekcyi i Rady nadzorczej Banku krajowego, a opierając się o motywy zawarte w niniejszem sprawozdaniu, wnosi:

Wysoki Sejm raczy nechwalić:

Sejm uchyla postanowienia §. 3. C) alinea druga wiersz trzeci z góry i alinea czwarta statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwała je w osnowie następującej:

§. 3. C) *alinea druga wiersz trzeci z góry*: „Wszystkie obligacye kolejowe będące równocześnie w obiegu nie mogą łącznie przekraczać kwoty 100,000.000 (stu milionów) koron imiennej wartości“.

§. 3. C) *alinea czwarta*: „Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj kolejowych, aż do wysokości 100,000.000 K imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału poręczają w pierwszym rzędzie wierzytelności Banku krajowego, pochodzące z pożyczek udzielonych w obligacjach kolejowych, jakoteż nabyte w myśl §. 64. l. b. walory kolejowe, specjalny fundusz rezerwowy utworzyć się mający dla obligacyj kolejowych (§. 76), następnie cały majątek Banku krajowego (§. 67), a dopiero wówczas i o tyle, o ileby rzeczony aktywa na pokrycie w mowie będących zobowiązań nie wystarczały, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju“.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Badeni, w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Tadeusz Pilat, w. r.

Członek Wydziału krajowego.